

zmocněnec volební skupiny »Národní strany práce« a tím zřetelně dal na jevo, že své domnělé právo vznést proti volbě námitky zakládá na tomto svém poměru k jmenované volební skupině.

Že ostatně ta ani ona z uvedených okolností vlastnost st-le jako »voliče« nedokazují, vysvětluje, pokud jde o prvou, z § 21 bodu 3 ob. řádu vol., podle něhož oprávnění zastupovati vol. skupinu trvá i když zmocněnec byl vyškrtnut z voličských seznamů nebo ztratil-li vol. právo, pokud pak se týče druhé, z toho, že podle ustanovení § 3 odst. 2 ob. řádu vol. i osoba do voličského seznamu zapsaná nesmí při volbě hlasovati a není tedy voličem, nastane-li nebo vyjde-li na jevo po skončené lhůtě reklační některá z okolností, pro kterou jest podle bodů 1, 4 a 5 téhož řádu z práva voliti vyloučena a předloží-li se vol. komisi o tom úřední doklad.

Jestliže tedy za tohoto stavu věci žal. úřad dospěl k závěru, že st-l není se zřetelem k předpisu § 54 ob. řádu vol. k podání námitek oprávněn, je výrok ten ve shodě se zákonem a stížnost tvrdící opak bezdůvodná.

Č. 8769.

O b e c n í d á v k a z n á j e m n é h o: Pro osvobození od dávky rozhoduje, zda objektivně tu jsou důvody osvobozující od daně domovní, bez ohledu na to, zda příslušný finanční úřad osvobození od daně domovní již přiznal.

(Nález ze dne 26. září 1930 č. 15.037.)

Prejudikatura: Boh. A 6983/27.

V ě c: Město Bratislava proti župnímu úřadu v Bratislavě o dávku z nájemného.

V ý r o k: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y: Platebním rozkazem z 10. června 1926 byla Obch. komoře v Bratislavě předepsána dávka z nájemného za rok 1926 z domu čís. ... v O.-ově ulici. Městské zastupitelstvo odvolání z tohoto plat. rozkazu nevyhovělo a — pokud se odvolání domáhalo osvobození úředních místností v nástavbě III. patra a v podkroví z titulu osvobození jich od domovní daně státní — podotklo, že tato žádost byla postoupena fin. ředitelství, poněvadž tyto místnosti požívají dle vědomosti měst. zastupitelstva jen dočasně osvobození od domovní daně, a dle § 3 pravidel se neplatí dávka jen z činžovní hodnoty těch místností, které vzhledem na svoje určení trvale jsou osvobozeny od daně domovní.

Dalšímu odvolání župní úřad nař. rozhodnutím vyhověl a vyměření dávky z nájemného z místností používaných obchodní komorou zrušil proto, že dle § 27 zák. čl. VI:1909 jsou osvobozeny od daně domovní místnosti v budovách obch. komor, kterých se užívá výlučně pro úřední účely komory a toto osvobození že jest osvobozením trvalým, jak je má na mysli § 3 dávk. pravidel.

Stížnost do tohoto rozhodnutí podanou neshledal nss důvodnou.

Stanovisko stížnosti je, že podmínkou osvobození od dávky jest skutečně udělené trvalé osvobození od daně domovní. Vychází tedy

stížnost z právního názoru, že dávkový úřad nemůže si vůbec řešiti otázku, jsou-li v konkrétním případě dány důvody pro trvalé osvobození od daně domovní, nýbrž že musí vždy vyčkati výroku příslušného úřadu finančního. Tento názor je však v rozporu s dosavadní judikaturou nss-u, podle které jest pro otázku osvobození od dávky z nájemného dle § 3 odst. 2 pravidel rozhodným objektivní osvobození od daně domovní.

Rozhoduje o osvobození od dávky z nájemného z důvodu § 3 odst. 2 prav. musí si dávkový úřad zásadně otázku, je-li tu trvalé osvobození od daně domovní, prejudiciálně zodpověděti sám. Jenom tehdy, stala-li se otázka posléze uvedená již předmětem rozhodování příslušného fin. úřadu státního a byla jím meritorně rozhodnuta, je tímto výrokem úřad dávkový vázán i pro svoje rozhodnutí o osvobození od dávky z nájemného ve smyslu § 3/2 pravidel (viz nál. Boh. A 6983/27).

V daném případě dovolává se stížnost vyjádření fin. ředitelství v Bratislavě z 31. srpna 1927, sděleného měst. daňovému oddělení v Bratislavě, že dům, o nějž jde, byl dočasně osvobozen od daně domovní a přírážek na 20 roků a že strana nežádala o trvalé osvobození, jež by jí nemohlo býti uděleno, ježto žádost byla podána opožděně. I kdyby sdělení toto, jak stížnost tvrdí, ale odv. spis žal. úřadu popírá, bylo bývalo žal. úřadu známo, neměla by okolnost ta významu, neboť sdělení to nelze pokládati za meritorní rozhodnutí vydané s účinkem proti straně o tom, že tu trvalého osvobození od daně domovní není. Nebylo tedy sdělení toto pro žal. úřad směrodatné a byl proto žal. úřad oprávněn, řešiti si otázku trvalého osvobození sporných místností od daně domovní samostatně jako otázku prejudiciální. Že by pak závěr, k němuž v tom směru dospěl, byl nesprávný, stížnost netvrdí.

Pokud stížnost namítá, že vzhledem k vyjádření fin. ředitelství — že strana nepodala včas žádost o trvalé osvobození sporných místností od daně domovní — neměl úřad dostatečného skutkového podkladu pro svůj prejudiciální závěr, že místnosti ty jsou od daně domovní osvobozeny trvale, nelze námitce té přisvědčiti, poněvadž pro osvobození od dávky je rozhodnou objektivní existence důvodů osvobozujících od daně domovní, okolnost fin. ředitelstvím sdělená však obj. existenci důvodů těch nijak nevylučovala.

Č. 8770.

Pojištění pensijní: * Odporuje zákonu výrok úřadu, že zaměstnavatel není povinen platiti za zaměstnance vyňatého z pensijní povinnosti podle bodu 1 § 2 zák. č. 89/20 příspěvek dle § 2, odst. 2 cit. zák. proto, poněvadž zaměstnanci tomu, kdyby byl býval pojištěn, byl by dle § 11, odst. 1 bodu 3 resp. 24, odst. 1 č. 2 napadl starobní důchod.

(Nález ze dne 27. září 1930 č. 14.780.)

V ě c: Všeobecný pensijní ústav v Praze (tajemník Všeobecného pensijního ústavu v Praze Dr. František Klučina) proti ministerstvu sociální péče o pensijní pojištění.